

PRZECIWNOCI

„A nie tylko to, chlubimy się też z ucisków,
wiedząc, że ucisk wywołuje cierpliwość, a
cierpliwość doświadczenie, doświadczenie zaś
nadzieję; a nadzieja nie zawodzi, bo miłość
Boża rozlana jest w sercach naszych przez
Ducha Świętego, który nam jest dany”
(Rzymian 5,3-5)

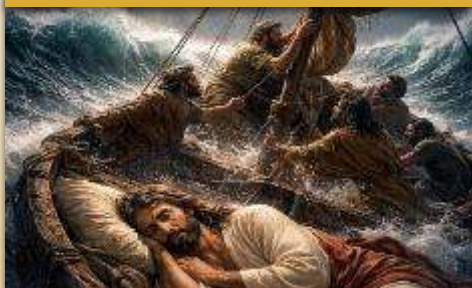

Żyjemy w świecie pełnym grzechu i cierpienia. Każdy z nas w pewnym momencie życia napotyka trudności, które mogą sprawić, że zaczniemy wątpić w miłość Boga.

Jak reagujemy na te niepowodzenia?

Przyjrzymy się, jak niektóre postacie biblijne radziły sobie w różnych trudnych sytuacjach oraz w jaki sposób ich przykład może pomóc nam stawić czoła podobnym wyzwaniom.

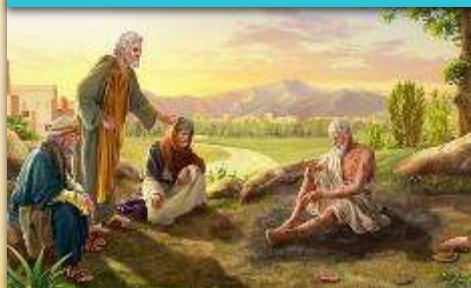
Burze życia

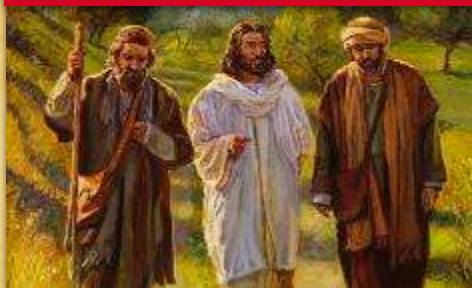
Choroby

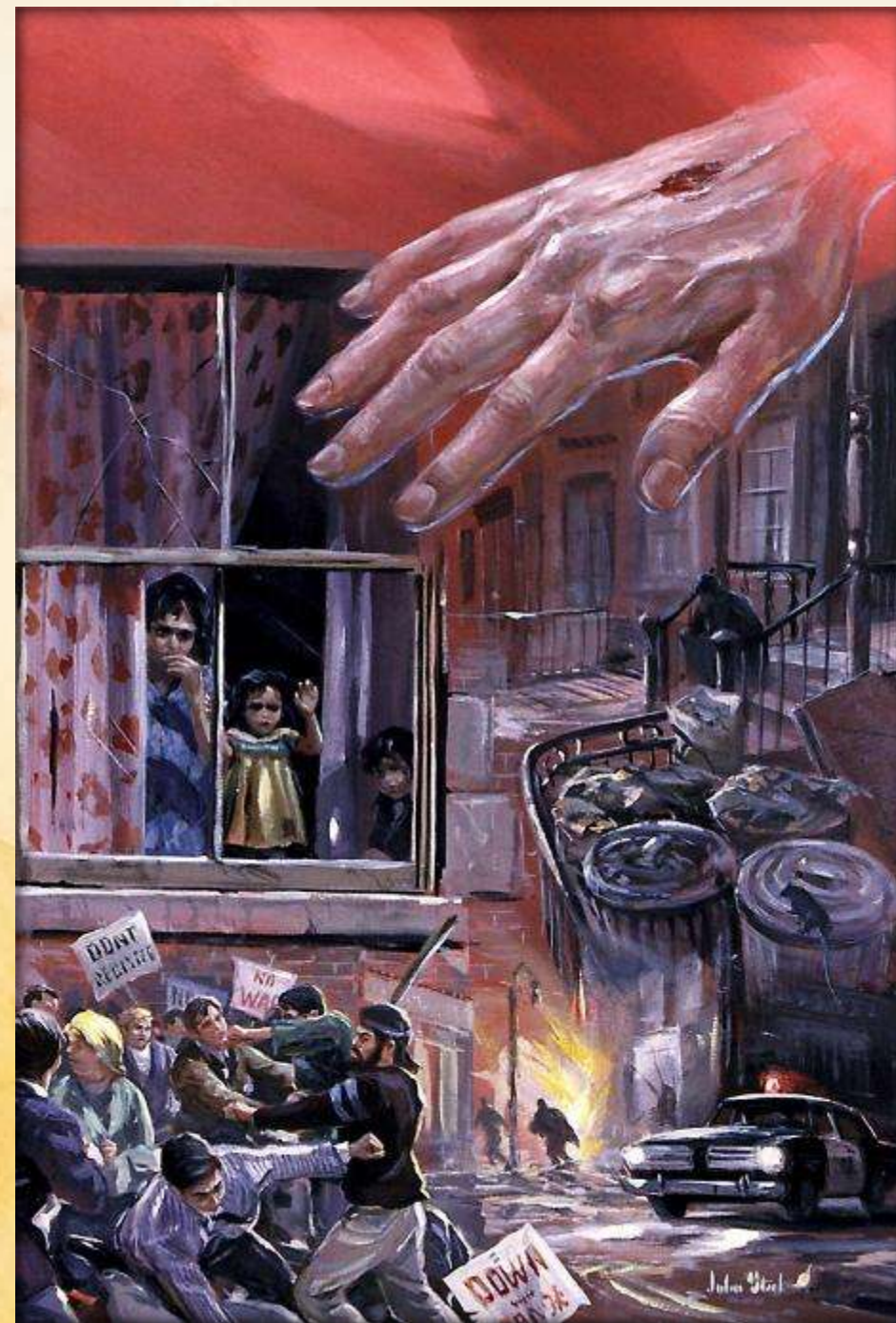
Katastrofy

Rozczarowania

Spójrz na Jezusa

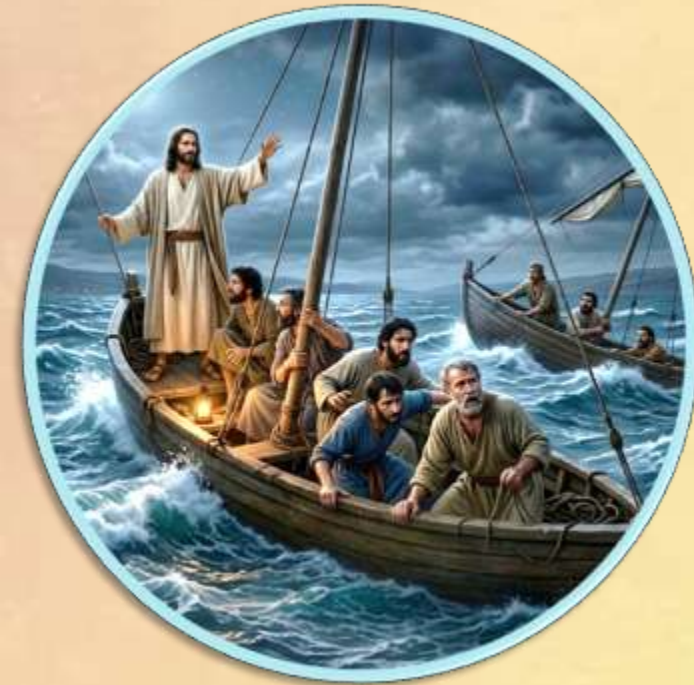
BURZE ŻYCIA

„I zerwała się gwałtowna burza, a fale wdzierały się do łodzi, tak iż łódź już się wypełniała” (Marek 4,37)

Przeprawa przez Morze Galilejskie w środku nocy, nawet w samym środku burzy, nie była niczym nowym dla Piotra, Andrzeja, Jakuba i Jana, doświadczonych rybaków.

Jednak burza ich przytłoczyła. Wiatr wzburzył fale, zalewając łódź i zagrażając ich życiu. Wtedy uświadomili sobie... Gdzie jest Jezus? Czy On śpi? Dlaczego nam nie pomaga? Czy nie obchodzi Go, co się z nami dzieje? (Mk 4, 35–38).

W naszym życiu zdarzają się burze. Prosimy Jezusa o pomoc, ale wydaje się, jakby On spał. Nie odczuwamy Jego obecności. A jednak On tam jest. Poczekaj na moment, w którym On uciszy naszą burzę: „Uciszy się, zamilcz” (Mk 4,39). On troszczy się o nas (1 P 5,7). On potrafi uciszyć nasze burze. Nie zapomnij Go wychwalać, gdy to uczyni (Mk 4,40-41).

CHOROBY

„Bo mówiła: Jeśli się dotknę choćby szaty jego, będę uzdrowiona” (Marek 5,28)

Dwanaście lat zmagania z krwotokami, podczas których nie udało jej się znaleźć lekarza, który mógłby ją wyleczyć, doprowadziło tę kobietę do nędzy i pozbawiło ją nadziei (Mk 5, 25–26). Dzisiaj istnieją kraje, w których nie ma bezpłatnej opieki zdrowotnej, i ta historia może nadal być rzeczywistością.

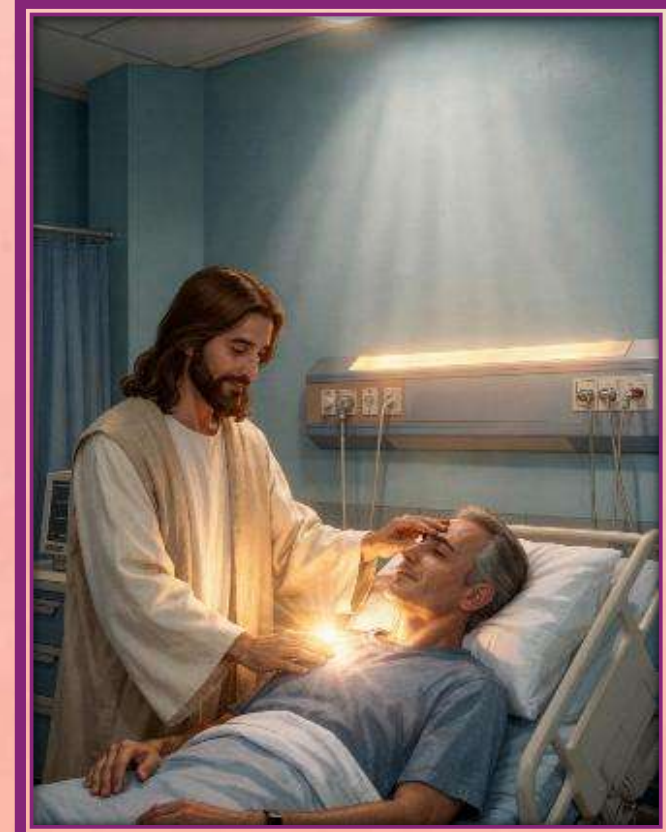

W każdym razie każdy z nas może znaleźć się w sytuacji, w której choroba nas zniewala i dusi, a my nie możemy znaleźć ulgi.

Kobieta dostrzegła w Jezusie rozwiązanie, a jej wiara ją uratowała (Mk 5, 27–29).

Musimy wierzyć, że Jezus może posłużyć się wykwalifikowanymi lekarzami, by nas uzdrowić, albo sam dokonać w nas cudu.

W każdym razie Jezus zachęca nas, byśmy zrzucili na Niego wszystkie nasze brzemiona i troski (Mt 11, 28–30).

KATASTROFY

„Że potem, chociaż moja skóra jest tak poszarpana, uwolniony od swego ciała będę oglądał Boga” (Hiob 19,26)

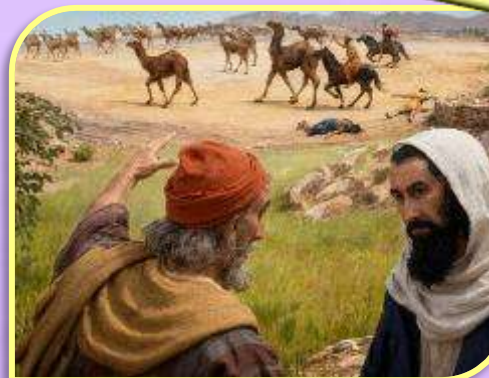
Wojna, przemoc i katastrofy naturalne całkowicie odmieniły życie Hioba (Hiob 1,13-19). Wszyscy jesteśmy narażeni na katastrofy, zarówno naturalne, jak i spowodowane przez zło panujące na tym świecie. Jak zareagujemy? Jak zareagował Hiob?

Nie obwiniał Boga ani Go nie odrzucił.

Trzymał się Go ze wszystkich sił.

Ufał nawet w najciemniejszych chwilach.

Skierował wzrok ku chwalebnej przyszłości (Hioba 19,25-27).

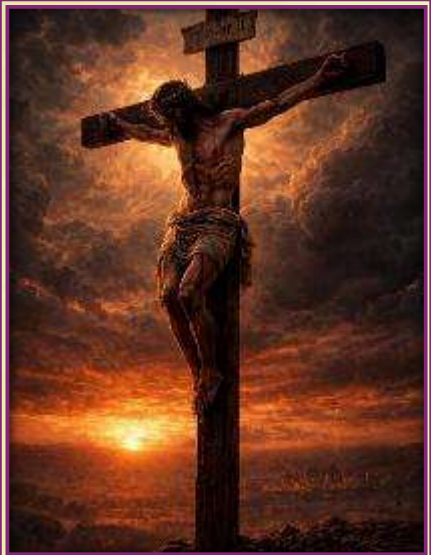
Jeśli nie stracimy odwagi, zobaczymy, że nawet w najtrudniejszych próbach Bóg jest zawsze obecny. Kocha nas i wzmacnia, abyśmy czerpali: siłę ze słabości, odwagę ze zniechęcenia, nadzieję z katastrofy (Joel 3,10; Rzymian 5,3-5)

Jeśli przechodzisz przez trudny czas, pamiętaj, że Boża miłość i troska o ciebie są najpewniejszą i najbardziej stabilną rzeczą w twoim życiu.

ROZCZAROWANIA

„A myśmy się spodziewali, że On odkupi Izraela...” (Łukasz 24,21a)

**Perspektywa: Jezus jest Mesjaszem, który odkupi Izraela.
Rzeczywistość: On umarł (Łukasz 24,18-21).**

Ich rozczarowanie było tak wielkie, że nie pozwalało im przyjąć nawet najbardziej oczywistych dowodów zmartwychwstania Jezusa (Łukasz 24,22-24).

Jezus cierpliwie pomógł im odzyskać nadzieję.

**W końcu: „otworzyły się ich oczy” (Łk 24,31) i pobiegli zachęcać tych, którzy nadal byli rozczarowani (Łk 24,32-35; 2 Kor 1,4).
Czego możemy nauczyć się z ich doświadczenia?**

➔ Nie możemy pozwolić, aby zwątpienie zakorzeniło się w naszych umysłach.

➔ Jezus idzie obok nas nawet w naszych rozczarowaniach.

➔ Jeśli Mu na to pozwolimy, wyjaśni nasze wątpliwości.

➔ Jezus lepiej od nas wie, jaka jest rzeczywistość.

SPOJRZ NA JEZUSA

„Albowiem sądzę, że utrapienia terażniejszego czasu nic nie znaczą w porównaniu z chwałą, która ma się nam objawić.” (Rzymian 8,18)

Kiedy Ellen G. White była pogrążona w głębokiej rozpacz, otrzymała widzenie, w którym zobaczyła Jezusa.

Zrozumiała, że Jezus doskonale rozumie wszystko, przez co przechodzi. W pewnym momencie Jezus położył rękę na jej głowie i powiedział: „Nie bój się.”

Widziała chwalebne sceny i wydawało jej się, że osiągnęła bezpieczeństwo i pokój nieba.

To widzenie dało jej nadzieję i wiarę oraz pewność, że może ufać Bogu.

„A wiemy, że Bóg współdziała we wszystkim ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani” (Rzymian 8,28)

„Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, strzec będzie serc waszych i myśli waszych w Chrystusie Jezusie” (Filipian 4,6-7)

„Poczytujcie to sobie za najwyższą radość, bracia moi, gdy rozmaite próby przechodzicie, wiedząc, że doświadczenie wiary waszej sprawia wytrwałość, wytrwałość zaś niech prowadzi do dzieła doskonałego, abyście byli doskonali i nienaganni, nie mający żadnych braków. [...] Błogostawiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, weźmie wieniec żywota, obiecany przez Boga tym, którzy go miłują. (Jakub 1,2-4,12)

„Lecz powiedział do mnie: Dość masz, gdy masz łaskę moją, albowiem pełnia mej mocy okazuje się w słabości. Najchętniej więc chlubić się będę słabościami, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusowa” (2 Koryntian 12,9)

„W życiu każdego człowieka przychodzą chwile głębokiego rozczarowania i całkowitego zniechęcenia. Są dni, gdy smutek staje się jego udziałem i trudno uwierzyć, że Bóg nadal jest dobrym i życzliwym Dobroczyńcą swoich ziemskich dzieci. Są dni, gdy troski dręczą duszę tak bardzo, że śmierć wydaje się lepsza od życia. W takich chwilach wielu traci swoją więź z Bogiem i wpada w niewolę zwątpienia oraz kajdany niewiary. Gdybyśmy w takich momentach potrafili duchowym wzrokiem dostrzec znaczenie Bożej opatrności, ujrzelibyśmy aniołów starających się ocalić nas przed nami samymi, usiłujących postawić nasze stopy na fundamencie trwalszym niż wieczne góry. Wówczas narodziłaby się nowa wiara i nowe życie.”

Ellen G. White, *Prorocy i Królowie*, s. 162–163